

paa, at der er gaaet Laks ned, og saa vidt mig bekendt, er der ingen Fiskehandler hverken i Randers, Viborg eller Silkeborg, der har skaaret en Laks op, hvori der har været Æg, og ikke heller nogen Fisker deroppe, som har fanget nogen Laks, hvori der har været Æg. Og paa Grund af disse praktiske Beviser har man Lov til at gaa ud fra, at Laksen ikke yngler. Skulde det derimod være muligt, at den yngler i Gudena, maatte den absolut have en langt længere Tid at gaa i, for naar den kommer op, er det bevist, at den ikke er moden. Jeg kan derfor fuldstændigt slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) om ved Fiskegaarden at faa oprettet en virkelig rationel Udklækningsanstalt ikke alene for at faa udklækket Yngel, men ogsaa for, at Yngelen kan faa en vis Modenhed og ligeledes for om muligt at faa Beviser for, om Laksen kan komme til at yngle eller ikke. Jeg er derfor af den Mening, at hvis vi vedtage det foreliggende Lovforslag, var det bedst, Loven kun kom til at gælde for faa Aar, og naar vi saa kunde faa anstillet Forsøg, saa at vi kunde faa bevist, om Laksen yngler ikke, vilde dette være et stort Gode; for er det muligt, at den yngler heroppe, er det naturligt, at den skal fredes, naar den er moden og skal lægge Æg; men, som sagt, man kender ikke, hvor lang Tid det drejer sig om.

Hvad Ørreden angaar, skal jeg ganske kort omtale, hvorledes dens Gang er, og hvorledes den yngler. Naar Ørreden er moden — og naar den skal lægge sine Æg — gaar den op mod Strømmen, og der gaar den, hvad Fiskerne kalde, meget haardt op, og den bliver saa ved at gaa op, indtil den finder sig en Plads, hvor den vil lægge sine Æg. Denne Plads udsøger den sig ved en Sten eller Knold, og saa staar den stille der, og saa staar den, som Fiskerne sige, og rokker; den rokker frem og tilbage, og denne rokkende Bevægelse bevirker, at den kan lægge sine Æg. Naar den saa har lagt sine Æg, kommer der en Hanørred, som udgyder sin Mælk over Æggene, saa blive de befrugtede, og saa kommer der Yngel. Det er naturligt, at det, det drejer sig om, er, at Ørreden kan faa Ro i den Tid, den skal lægge Æg. Det er af den største Vigtighed, at Ørreden kan faa Ro den Tid af Aaret, dette foregaar. Men det vilde ikke blive Tilfældet efter det Forslag, her foreligger, for Ørreden gaar op allerede i August eller endogsaa før, og der vilde

da blive fanget en Mængde Ørreder, som vare modne eller fulde af Æg. Naar vi derimod fik Fredningstiden ansat saaledes, at den begyndte den 1ste August og gjaldt f. Eks. til 1ste Januar, vare vi sikre paa, at hver eneste moden Ørred kunde faa Tid og Lejlighed til at lægge sine Æg. Det bliver ganske vist i Kommissionens Bemærkninger — det er vist i Bemærkningerne til § 3 — gjort gældende, at Ørreden skal fredes, mens den gaar op i Aaen, og at den ogsaa skal fredes paa dens Vej tilbage til Havet, idet Kommissionen gaar ud fra, at den ikke er tjenlig til Menneskeføde, naar den har lagt sine Æg. Denne Bemærkning af Kommissionen er nu ikke mig rigtig klar, og man faar ogsaa en Følelse af, at Kommissionen netop her har savnet en praktisk Mand for Gudenaas Vedkommende. Naar Kommissionen her skriver, at Ørreden skal fredes, baade naar den gaar op og lægger Æg, og naar den gaar tilbage til Havet, kan man kun forstaa det saaledes, at det maa være Kommissionens Mening, at den skal fredes baade paa den ene og paa den anden Vandring. Men saa bliver der slet intet tilbage, saa kan der ingen Fisk fanges. Imidlertid forholder det sig nu ikke saaledes. Naar Ørreden har lagt sine Æg, vandrer den ikke tilbage til Havet saadan lige med det samme, men den bliver gaaende i Aaen, Fiskerne kalde det, at den gaar og „dasker“, den dasker op og ned, og det bliver den ved med i flere Maaneder. Der er ingen Tvivl om, at der er mange Ørreder, der blive i Ro hele Aaret. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) udtalte, at der var en Videnskabsmand, som havde skrevet, at Laks og Ørred tog ikke Føde til sig i fersk Vand (Afbrydelse). Jo, han nævnte ogsaa Ørred. Jeg tror ogsaa, man her kan anvende det Ord, at Praksis er et og Teori et andet. Jeg tror ikke, det er fuldstændig rigtigt. Man har i Gudena Beviser for, at Ørreder gaar op og ned i Aaen hele Aaret, og det er jo fersk Vand, og de kunne sikkert ikke leve et helt Aar uden at tage Næring til sig. Jeg vil meget haabe, at vi kunne faa noget ud af Forslaget; men jeg vil særlig fremhæve, at vi maa have Fredningstiden for Ørreder til at begynde noget før og holde op noget før, end det er foreslaaet, særlig for Gudenaens Vedkommende. Jeg kunde mulig gaa med til, at den varede indtil den 1ste Februar, som det er foreslaaet for Fjordens Vedkommende, men at lade den vare indtil den 1ste April, vilde være